

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számíttatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beigtatástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint vasórnapi egy iven.</p> <p>A „Nyilattér“ben a háromhasábos petitors ígtatási díja 15 kr. o. é.</p>
--	--	--

Az érem túlsó oldala.

Motto: A csata azért vészett el, mert az alárendelt tábornokok a főhadvezér eszméjéig nem tudtak felemelkedni.

Königgrätz történelméből.

Hogy valaki másra kenje hibáját, az Ádám óta, ki az alma-evésért Évát okolta, divat; — hogy valaki, más szándékának nem sikerüléséből dioskoszort fonjon saját halántéka köré, ez újabbkori találmány.

A „Szentési Lap“ legutóbbi számában „Az inséges vetőmag kölcsön“ cíművel egy cikk jelent meg, melyben „Többen“ ur egy lapját üti fel községi és megyei életünk alig mult történetének. — Két esetet hoz fel; egyikben kimutatja, hogy miként jött Szentésre az adóvégrehajtás, ki okozta, és mely zászló alá sorakozottak vívták ki azon győzelmet, mely győzelemért oda dobattak e város inséget szenvedő lakosai közvéleményének, hogy azután örök betűkkel be legyen vésvé nevéik Szentés város történelmébe! — A második eset az, hogy a vetőmag kölcsönért f. é. jan. 25-én tartott városi közgyűlésen a többség nem vállalta el a megye által követelt képviselőtestületi egyetemleges jóállást. „Többen“ ur mindkét határozatnak eredményét a legkárosabb kifolyásúnak tartja a városi közönségre, s ennek okozójául Udvardi Sándor képviselőt, mint indítványozót, és a képviselőtestületnek, az indítványozóval szavazott többségét jelöli ki.

Farsang van és az alakoskodásnak ideje, „Többen“ ur cikkét egyszerű bohóskodásnak lehetne tekinteni, s rá mondva e megjegyzést: „Ösmerlek szép maszk!“ napi rendre lehetne térni: vagy pedig, ha az ember „pikáns“ akarna lenni, akkor, valamint „Többen“ ur a „Szentési Lap“ mult évi számaina és e lapok

olvasóinak emlékező tehetségére hivatkozik, szintegy nekem is csak a „Szentési Lap“ régibb folyamaira kellene hivatkoznom, különösen azon számokra, melyek ama szép időben keltek, midőn „Többen“ ur és kompániája buzgó korteskedései folytán megalakult a megyei bizottság nagyobb része, és a városi képviselőtestület többsége, úgy, a hogy ez jelenleg van; — azután elmondhatnám, hogy az akkori választás éles bönckés alá vétetett; — kimutathatnám miint igyekezett „Többen“ ur lándzsát törni saját műve mellett, minő dicsénetet, minő magasztaló hymnust zengedezett azon többségnek, melynek eljárása felett krokodil könyeket hullajt most; — és ekkor azt mondanám: „kedves barátom „Többen“ ur, te főzted; edd meg“ — ezzel vége lehetne válaszonak.

Hanem hát „Többen“ ur örök betűkkel akarja bevésni Szentés város történelmébe a fent említett két rendbeli esetet s az azokban szereplők neveit, illik, hogy segítsünk neki, hogy Clio, a történelmi muzsája valamikor pápa szem nélkül olvassa a dolog valódi állapotát, úgy, a hogy van.

Lássuk először az adóvégrehajtás történetét, „Többen“ ur előadása szerint.

Ő azt mondja, hogy még m. év sept. 11-én tartott közgyűlésen előterjesztetett a tanács által, a szegedi m. kir. pénzügyi igazgatóságának azon kívánsága, „hogy miután az igazgatóság látja, hogy Szentésen az adóvégrehajtás kezelése kellő sikerre nem vezet: az adóvégrehajtók száma egy egyénnel szaporíttassék.“ — Előadja, hogy felhozott a közgyűlésen az is, hogy az adóvégrehajtó személyzet számának meg nem szaporítása esetén bizony várható: miszerint az adóvégrehajtási eljárás, a városi hatóságtól el fog vétetni, mint ezt a pénzügyi igazga-

tóság már azelőtt több ízben nyilvánította.

A tanács előterjesztésének — ha mindjárt Udvardi indítványára is — nem lett más eredménye, minthogy a képviselőtestület az adóvégrehajtók számának szaporítását szükségesnek nem találta; — és a tanács indítványát elvetette.

Az igaz, hogy felületesen tekintve idáig van. De nézzük a dolog lényegét, hidegen és minden újabb takaró-kabát nélkül.

Miért jött Szentésre az adóvégrehajtás? Azért, mert 60—70 ezer forint volt az adóre-tantia!

Miért volt annyi adórestantia? Azért, mert a közönség nem volt fizetőképes helyzetben, azért, mert az ur Isten három egymás után érkezett évben rossz termést adott, s mert a közönség az uzsorára kapott pénzeket, egyéb terhek lerovására fordította.

Ha ez az állapot volt az adórestantia szaporodásának oka, akkor a tanácsnak, a városi statum III. fejezetének 37. §, 56. § 4) pontja, és az adóbiztosra vonatkozó szabvány szerint, vagy szigoru executiot kellett volna elrendelnie, vagy pedig kellő időben lépéseket tennie az iránt, hogy a kormány meggyőzessék Szentés város közönségének nyomorult helyzetéről, s hogy így az adóvégrehajtás felfüggesztessék.

A tanács igen jól tudta a lakosság nyomorult pénzügyi állását, tudta jól, hogy ez a nyomorult év harmadszor ujtotta meg magát. És mit tett a teherviselés enyhítésére? Minden egyes tagjának megessett szive, beösmerte a nyomor állapotát azzal, hogy az adót viribus unitis — minden erővel, nem exequaltata; — de ezentul az adóvégrehajtás felfüggesztésére nem tett egyetlen lépést is.

„Többen“ ur! — ön hivatkozik a „Szen-

T Á R C S A.

Két éj Rómában.

(Castelli F. beszélye.)

Első éj.

Műkiállítás rendeztek Párizsban. A remeknél remekébb képek közül különösen egy vonta magára a látogatók figyelmét. Művész és avatlan, mester és tanítvány ámulattal állt meg e kép előtt, mely még telje be sem végezve, úgy szólva csak vázlat volt, de melyen meglátszott, hogy egy nagy művész biztos keze varázsolta a vászonra. Egy nagy gondolat volt e kép, melyet az eset megörökített, s mely magasan tulszárnyalta a többi kiállított remeket. — Tömött csoportok álltak folytonosan e kép előtt, szemlélgetve tanulmányozva azt; csak egy ifju nem vegyült a bámulók közé, távolból nézte a meglepett tömegeket, s az osztatlan tetszés-nyilvánítások csaknem zavarba hozták őt.

Egy hírneves francia művész lépett az ifjuhoz megveregette vállát s nyájasan szólott: „Tehát ön készíté ama művet fiatal barátom?“

„Én,“ — válaszolt az ifju — „hanem sajnálom, hogy be nem végezhettem, rövid volt az idő.“

„Az nem baj“ folytatá az öreg mester, „így is többet ér valamennyinél; — mondhatom: kitűnő! — Önnek okvetlen Rómába kell mennie, hogy tovább képezze magát.“ E szavakkal kezét nyújtá az ifjunak.

„Köszönöm, köszönöm!“ viszonzá ez, s hévvel szorítá meg az oda nyújtott jobbot, — „ön dicséretét többre becslöm az első díjnál, melyet ez alkalommal szerencsés voltam megnyerni.“

Nyolcz nap mulva Róma felé utazott a fiatal művész.

Róma volt minden időben a költők és művészek

ábrándjainak végeztéje. Róma az a magasztos könyv, melybe minden muló század egy egy lapot irt. Róma ama kiterjedt köhalmaz, melyen minden korszak rombolt és alkotott, hol a romok alatt is a szépek, a nagyok, a hatalmasok, a hírnévre méltónak nyomait találjuk. Ezt a Rómát, melyért rajongott, melyet a távolból tanulmányozott, nem sokára szíriöl szírire látandja, itt fog élni, művelődni, itt fogja magát világhírű művészszé képezni. — E gondolat hogy ne dagsztotta volna az ifjunak kebelét!

Szép hazájának bájós vidékei, egymásután elmaradoztak mögötte, zöld halmok, gyümölcsstermő völgyek folyóktól átszeldelt termékeny rónákon haladt át, nem törődött velők; — nagy városokba érkezett, nem igaztók meg őt; a tenger sem hatotta meg, már olasz földre lépett, átsietett illatos virányain, Rómát kereste lelke, Róma számára tartotta fel összes lelkesültségét, egész utjában mindig ott kereste a láthatáron, hol ég és föld ölelkezik, — mindig azt vélte láthatni valahányszor kémlelő szemei egy egy torony-csucsot fedeztek fel a távol ködében.

Végre kielégítheté forró vágyait. — Már alkonyodott, midőn a lenyugvó nap róasapírjában szemei előtt látá elterjedni a hét halmon épült várost; örömtől, boldogságtól dobogó kebellet haladt át a porta del populó (nép kapuja) nevű kapun.

Megérkezett. — Még ez este sietett a rég szemlélni vágyott város látogatására. — Kalauzt fogadott, ki először is a Kolosseumba vezeté. Hosszasan csodálá az őskor ez óriási romjait, majd midőn az árnyak mind hosszabbra nyultak s teljesen besötétedett, néma merengés közt lépdelt vezetőjével az újabbkori épületek által szegélyezett csendes utcákon.

Róma élete — úgy látszott — ez estén csak egy

pontra gyűlt össze a Teatro argentina nevű színházba. — Mindenütt csend uralkodott, csak e tájon pezsgett a zaj. A közeli utcák fényárban usztak, fáklyák világánál sietett előre a tolongó tömeg, a követet megrendült a döbörgő kocsi sebesen gördülő kezei alatt, melyek a római nemeseket a színházba szállíták, hogy koszorut s tapsot hozzanak egy ünnepele énekesnőnek.

„Signore francese!“ szólta a kalauz, „itt vagyunk a „Teatro Argentina“-nál, hol ma a világhírű Coronari énekel. Corpo di Bacco! — tudja-e ki ő? — Rómának csillaga, Milánó, Nápoly, az egész olasz föld primadonnája! — Meg kell nézni! meg kell hallani!“

Az ifju belépett a színházba. A fényes világítás a bájoló zene, a lelkesült nézősereg, elbűvölték őt. — Tapsolt a szép primadonnának, mint bármely neki dühöd római.

Egyszerre — épen egy dallam közepén volt, midőn az ünnepele énekesnő csengő hangjának minden bájait kifejté, — szemei véletlenül egy hölgyre tévedtek, ki halaványon s komor arczczal hajolt előre egy páholyból.

Művészek hamar hevülnek, sajátágos, kimagyarázhatlan szenvedélyeik gyorsan gerjednek, — gyakran csupán csak szemekkel, s művész lelkükkel szeretnek.

A mi barátunk el volt ragadtatva, — Róma, a primadonna, a fényes színpad, a tapsok viharos visszhangja mind háttérbe szorult az újabb látvány előtt; ő bámulta e hölgyet, s mennél tovább szemlélé, annál szebbnek, annál eszményiebbnek találta.

A hölgy arczán mosoly és boldogság ilt valahányszor enyelgő volt a sene, de axonnal elkomorult, ha szomorú dallamokra tért át a kar, s bánatos hangok keltek az énekesnő ajkairól; — ilyenkor még

teszi Lapra" mikor a múlt évi szeptember hóban tartott közgyűléseiről beszél, — nézze meg azon „Szentesi Lapnak" mult év augusztus havában megjelent számaiban, fog ott találni egy cikket, mely figyelmeztet sőt könyörögve könyörög, hogy a város és különösen a megyei hatóság útján lépések tétessenek az executio felügyelése iránt.

Az a felszólalás nem hallgattatott meg; — pedig nem hiszem, hogy a magyar kormány, ha fiai engedékenységért, kenyérért fordultak volna hozzá, követ vagy plane kigyót adott volna nekik.

Arra a felszólalásra nem hallgattak, s a vége az lett, hogy a tanács azzal akarta elutasolni a dolgot, hogy bár az adót lanyhán hajtották, de azért egy emberrel szaporították az adóvégrehajtók száma; — hogy így a szegedi pénzügyigazgatásnak is elégtétessék. Jól akarták lakatni a kecskét, s megmenteni a káposztát is.

Midőn a m. é. sept. 11-én a tanács fennemlített javaslata a közgyűlés elé terjesztett, a polgármester részéről azon meglepő nyilatkozat tétett, hogy bizony az utóbbi időben az adóbehajtás — az illető biztos betegsége, majd bekövetkezett halála miatt is, s tekintettel a már három évnek nyomoru termésére — nem szorítottak aként, hogy oka ne volna a tetemes adórestantia miatt szót emelni a pénzügyi igazgatásnak. — S midőn így az igazság hárszékösön előadott; esoda-e ha a tanácsi előterjesztés indokának valószínűtlenségéről győzetvén meg a közgyűlés: nem szavazta meg az adóvégrehajtók száma szaporítását?

Lássá „Többen" ur! a polgármester volt legőszintébb, s dicséretére legyen mondva, ő volt az egyetlen a tanácstagok közül, ki az igazságot leplezetlenül megmondotta.

Hanem azután legyen ember, legyen józan gondolkodású közönség, mely ez előterjesztésre, ez ajánlatra és ily előzmények után, a tanács javaslatát elfogadja!

Városunknak egy adóvégrehajtóbiztos és négy végrehajtója van, ez összesen öt személy, a szegedi pénzügyigazgatóság sem küldött több egyenit városunkba akkor, midőn a végrehajtást a városi hatóságtól elvonva, állami közegekre bízta; s ime alig hogy megkezdették nov. 1-én működésüket, 4 nap alatt 12 ezer, 14 nap alatt pedig 26 ezer forintot hajtottak be az adóhátralékból; — ez is meg volt említve a „Szentesi

Lapban," csak emlékezzék vissza „Többen" ur. Tehát nem az adóvégrehajtók számának elégtelen voltában volt a hiba, hanem az eljárás módjában.

Felhozhatnék még más mélyebben fekvő argumentumot, de nem teszem, nem teszem pedig azért, mert reményem, hogy városunk az adóvégrehajtás ön közegei által leendő kezelési jogát még visszanyerheti, s ennek lehetőségét nem akarom időszerűtlen leleplezések által akadályozni, — azután jól tudom én azt, hogy „Többen" ur meg van győződve bensőleg, hogy nem is a többség által megszavazott határozat hozta nyakunkra az executorokat, — meg van győződve, hogy a végrehajtó személyzet szaporítása vagy nem szaporításának kérdése csak ürügy volt; — erről „Többen" ur meg van győződve bensőleg, habár külsőleg tagadja is.

Midőn az esetet felhozta, midőn a többséget bínbak gyanánt igyekszik bemutatni, midőn cikkében oly fájdalmas panaszokat hallat: egészen más célra törekedett, miként a sanda mézárós, ki nem oda üt a hová néz.

Hanem ez, a „Többen" ur által felemlített második esetből, az inséges vetőmag kölcsön historiájából fog kiviláglani.

(Vége köv.)

*

1874. évi XXXIII. törvényczikk

az országgyűlési képviselők választásáról. az 1848. V. törvényczikk és az erdélyi II. törvényczikk módosításáról és kiegészítéséről. (Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1874. nov. 30-án.) (Folytatás.)

15. §. A ki oly helyeken, hol telekkönyv létezik, valamely ingatlan alapján a választói jogot igénybe veszi, de a telekkönyvben mint tulajdonos még bejegyezve nincs, annak a választói jog megadandó, ha kimutatja:

- a) hogy az ingatlan birtokában van;
- b) hogy azon ingatlan tulajdona örököségi jogon, vagy jogügylet alapján, avagy közbejött birtokrendezés folytán őt illeti;
- c) hogy vagy ez örököségi eljárás folyamatban van, vagy pedig, ha nincs, az örökösés, illetőleg a tulajdon átruházását tárgyazó jogügylet a jogilleték kiszabása végett bejelentett;
- d) hogy azon ingatlan után járó adót az igénylő fizeti, vagy az más által, de helyette fizettetik.

Ezen §. eseteiben is csak akkor illeti az

igénylőt a választói jog, ha azon személy, kinek tulajdonjoga a telekkönyvbe be van bejegyezve, a választói jogot ugyanazon ingatlan alapján igénybe nem veszi.

16. §. A polgárosított határvidék azon községeiben, melyekben házközösség létezik, ha a közös földbirtok a 4. §-ban megszabott mennyiséget megüti, a választói jogot a házközösség feje gyakorolja.

Ha pedig a házközösségi tagok, közös ingatlan birtokukat a közösségi kötelek megtartása mellett osztották fel egymás között, mindazok gyakorolják a választói jogot, kik annyi ingatlant bírnak, a mennyi a 4. §-ban megállapított.

II. Fejezet.

A központi választmány.

17. §. Minden törvényhatóságban és minden oly városban, mely az 1848. V. törvényczikk 5. §-a alapján képviselőt küld, a választók névjegyzékének összeállítására és kiigazítására, ugy az országgyűlési képviselő-választások vezetésére központi választmány alakítandó.

18. §. A központi választmány elnöke a törvényhatóság, vagy a város első tisztviselője, vagy ennek törvényes helyettese.

Oly törvényhatóságban, vagy városban, mely egy választókerületet képez, a központi választmány tagjainak száma az elnökön felül 12, ott, hol kettő a választókerület, 16, ott, hol három, 24, ha pedig háromnál is több a választókerület, minden további kerület után ezen felül még két tag választandó.

A központi választmány mindig ugy alakítandó, hogy abba minden választókerületből legalább két tag választassék.

19. §. A központi választmánynak, az összesi ró és szavazatszedő küldöttségnek tagja lehet azon választókerületek minden választója, melyekre ezen választmány hatásköre kiterjed, továbbá az illető törvényhatóság bizottságának minden oly tagja, ki a jelen törvény értelmében választói joggal bír.

20. §. A központi választmány tagjait a törvényhatóság, vagy város közgyűlése szavazatlapok által viszonylagos szótöbbséggel 3 évre választja.

A meghalt, vagy kilépett tagok helyébe a hátralévő idő tartamára a legközelebbi közgyűlésen új tagok választandók.

A választás oly időben tüzendő ki napi-

soha nem látott mély fájdalom tilt a nő homlokán, ajkai észrevehetőleg remegtek, s szemeinek tűzlángja kialudni látszott.

A dalmű véget ért, a függöny legördült. A szép hölgy még mindig ott ült a páholyban, arca holt-halvány volt. A művész lelke rokonszenvezett e nő lelkével, s mintegy megérz, hogy e nőt kikerülhetlen baj fenyegeti.

Egy férfi, ki eddig visszavonultan ült a páholy háttérében, lépett elő, karját kínálta a hölgynek, ez felkelt, s távozni készült.

E pillanatban lelket rendítő villanyos tekintet vetett a művészre, majd égre emelte szemeit, nintha segélyért fordulna ahhoz.

Az ifju művész gyorsan felkelt és szintén kiestett a színházból.

Midőn a tömegben át utat törve magának, az előcsarnokba ért; ép akkor gördült tova egy hintó, s ő ugy vélekedett, hogy a fáklyák világánál fölismerte az abban ülő halvány szepet.

Utánna rohant a hintónak, lélek szakadtan követte — zt, midőn egy fordulatnál eltűnt szemei elől, még akkor is soká futott a zörög után a sötét, elhagyott utcán.

Végre megállott, lélekzetet vőn . . . s azután nevetni kezdett balgatagságán. — Ime most egy maga állott ott éj közepette, eltévedetten; egy ismeretlen város, nem ismert részében. — Hová? merre fordítsa lépteit?

Eredménytelen bolyongott egy óránál tovább az utcákon, míg teljesen kimerülve egy tágas térre ért, melynek közepén egy romba dől emlék oszlop állott. Azon reményben, hogy itt menhelyet talál az éj hátralevő részére, leült az oszlop lépcsőzetén, hogy kipihenje magát; nem sokára csendes álom nehezült szempilláira, elszendergett.

„Ön az?" kérdé egyszerre egy suttogó hang.

„Igen én vagyok!" válaszolt az ifju álmosan, s mielőtt még ideje lett volna átgondolni, hogy mit is mondott, már erős karok ragadták meg őt, szemei beköttettek, — majd egy kocsi emelték, mely sebesen vágatott tova.

Szép meglepetés.

Fél óra mult el tőprekedés, örült gyanitgatások, világot nem nyújtó okoskodások s gyermekies félelem között, mikor a kocsi ismét megállott.

Két férfi emelte le az ifjut a kocsiról s karjain vitte tova, először — mint azt a virágok illatából és a lábak alatt recsegő murvából gyaníthatá — egy ker- ten, majd azután szönyegekkel bevont szobákra át.

Végre célhoz értek; a kendőt levették szemeiről; körül tekinthetett. Egy tágas, magas, kerek terem- ben volt, melynek ablakai le voltak függönyözve. A terem közepén márvány asztalon egyetlen egy lámpa állott, mérsékelt világosságot terjesztve maga körül.

Remegés fogta el az ifjut. — Előtte egy szűk termetű férfi állott, egyik karjával a kandalló párkány- zatahoz támaszkodva; arcát fekete bársonyból készült álarcz fűdöze. — Néhány lépésnyire a kandallótól egy nyugvó-ágy állott, melyen egy feketebe öltözött nő feküdt, kinek arcát sűrű fátyol takarta, s ki egy kis leányka fölé hajlott, ki mellette feküdt, alva ugyan, de álmban is zokogva.

A gyermek elfojtott nyöszörgését s a kandallón álló óra szabályos ketyegését kivéve, mély csend honolt a teremben.

A két férfit, ki az ifjut előhozta, s most ennek háta mögött állott, szintén álarcz takarta.

„Signora!" szólalt meg az egyik, „megtaláltuk őt, s most itt van."

A természetes, diszesen öltözött férfi előbbre lépett, megfogta az ifju kezét, s a testben, lélekben remegőt a nyugvó-ágyhoz vezetvén, kinyújtott kezével a nőre mutatott s dörgő hangon mondá:

„E nőnek meg kell halnia."

Borzasztó káromkodásokkal kísérte e szavakat. Az esegve felemelkedő nőt, durván ellökte magától; szemei szikráztak a fekete álarcz alól.

Azonban csak most tekinté meg közelebről az ifju arcvonásait; — meglepetten hátrált vissza, azután ré- mületet gerjesztő hangon kiáltá, a két férfi felé fordulva: „Nyomorultak! mit cselekedtetek? — Hiszen ez nem a pap!"

A következő perczben már a képiróra rohant a két férfi, megragadták s előrántott töreiket mellére szegették, hogy urok egy intására örökre elnémítsák őt.

A lefátyolozott nő felsikoltott s keblére ölelte fel- riadt, megrémült gyermekét.

Mély esend állott be, várakozásteli félelem boron- gott a kebleken.

A magas termetű férfi merev tekintete, még min- dig féken tartá a villogó törököt, melyek elől menek- ülni lehetetlen volt.

„Ki vagy szerencsétlen?" kérdé az álarczos.

„Egy francia képiró."

„Hogy jöttél ide?"

„Eltévedtem az utcákon, s midőn azon kérdést intézték hozzám: „Ön az?" azon reményben, hogy utba igazittatom, azt felelém, hogy „én vagyok."

„Tehát te idegen vagy Rómában? mióta vagy itt?"

„Még csak ez este érkeztem meg."

„Ezt a tévedést életteddel kell megfizetned."

„Istenem! vigasztald s őrizd meg öreg, támasz nélkül maradó anyámat!" sohajtá az ifju.

Új csend állott be. — Az álarczos férfi merev- ven tekintett az ifjura, — majd valamivel nyájasabb hangon szólott:

„Hallja ön! ha mindenre, mi előtte szent, ha be- cstelére, anyjának életére esküszik, hogy Rómát, sőt Olaszországot is tüstént elhagyja, ha megesküszik arra, hogy vissza többé nem tér, hogy soha egy szóval sem fogja elárulni, mit az éjjel látott, megajándékozom éle- vel. — Esküszik erre?"

„Róma! tehát nem szabad téged meglátnom!" sohajtozott az ifju.

„Határozzon gyorsan!"

„Esküszöm!"

„Kössétek be újra szemeit. — Ha valaha meg- szegi esküjét, ime hallja meg az enyimet; én meg fo- gom önt találni, meg fogom magam bosszulni. — És én megtartom esküimet, azon nő ott tudja."

Három órával később, a fiatal művész utban volt Franciaország felé.

(Folyt. köv.)

rendre, hogy a 3 év leteltével az ujonnan megválasztott központi választmány működését azonnal megkezdhesse.

(Folytatása következik.)

Levelek a világ folyásáról.

— LVI. —

Szerkesztő barátom!

Hosszu kolbászt, rövid prédikációt óhajtott az egyszeri ember. — Utolsó levelem óta a hosszú orációk hete folyt le: — örültek az országos napi lapok, volt mit közölni hasábjaikon, — hanem nekünk, kik csak híreket regisztrálunk s nem politizálunk, bizony nagyon rövidke jutott a kolbászból. Az országgyűlésen tehát még mindig a költségvetés felett folyik a vita; azon tanakodnak elfogadják-e elméletben azt, mit praxisban már régen ledarálunk; — mert hát, január hó elmúlván; elmúlt, elköltött annak az 1875. évi költségnek egy tizenketted részét. Rég nem hallik már azon hasznosok pengése, melyeknek hosszú fordításáról csak ezután fognak határozni. — A hosszú orációk csak nem megdöglök oda irányult, hogy a költségvetést nem kell elfogadni. — Beszéltek Sennyey, Irányi, Simonyi, Somsich, Lónyay, Tisza, és több kisebb ékes-szólók; — mindegyik szépeket mondott, ha jobb oldalon beszéltek balról kiáltották a „helyest”; — s mikor a baloldalon beszéltek a jobbon mély hallgatás volt.

Ha akarja tudni miért? olvassa el Lukács evangélioma XV. részének 7. versét.

Nagy zajt keltett szerte az országban Tisza beszéde, azt mondják róla, hogy „jobbra át,” vagy legalább is „fél jobbra”-ot csinált. — Ő maga és hívei ugyan azt vitatják, hogy rendületlenül áll, mint a szirt; — ha úgy van, — no akkor a föld mozdult meg alatta.

Ezzel eljutottam a legújabb hírhez, mely abból áll, hogy a politikusok nem sokára új ministeriumot helyeznek kiállításba; — még pedig olyat, minőről tavál beszéltek, mely különböző elemekből állana. Mondják pedig, Sennyey lenne az elnök, Tisza Kálmán a belügy, Lónyay a pénzügy és Ghyecz az igazságügy minisztere.

Jó lesz-e? nem tudom, hanem Deák Ferencz csinált rá egy legfrissebb adomát. — „Az érnelleki, kitűnő egy bor, a badacsonyi is igen jó, a tokaji meg felséges. — Külön, külön pompás mindegyik; hanem ha összeöntik biz én nem tudom mi lesz belőle! Ha kedvetek van ilyen mis-máshoz, melynek ízét előre tudni nem lehet ám kóstoljátok meg.” — Így szól az öreg ur, pedig ő a haza bölcsé, csak hogy még mindig beteges.

A mi a külföldet illeti: Franciaországban a köztársasági elnök hatalmáról szóló törvényjavaslatokat most tárgyalják. — Itt tudni kell, hogy január 30-án kormányformának elfogadták, vagyis véglegesen proclamáltak a köztársaságot, még pedig 353 szavazattal 352 ellenében, tehát egy szótöbbséggel! Lám az az egy ember mentette meg a köztársaságot, — de azért ne aggódjék barátom! megerősödhetik az még. — A római Capitoliumot hajdan a ludak mentették meg, s Róma uralkodójává lett az egész világnak, — 1861-ben nálunk a föllirat 3 szótöbbséggel fogadtattott el a határozati javaslat ellenében, és lássa, csak 3 voks-döntött Deák Ferencz mellett, és mégis hol állunk ma!

Nos? s Alfons a spanyol király, kinek pártján mult év végéig alig volt néhány zászlóalj; hitte volna-e, hogy egy hónap multán, annyi fény fogja környezni őt? A bájos udvari hölgyek visszatértek mosolyaikkal, a hadsereg lelkesülten küzd az új királyért, a tábornokok sorban verik meg a karlista felkelőket, s Don Carlos több emberei egymásután hódolnak meg az új királynak. — Maga Don Carlos is békülékenyebb lett, s kiegyezni készült. Kell-e több a boldoguláshoz? — Kell hat! fogja mondani barátom, a nagy hatalmak elismerése. — No ugyan ez a volt spanyol köztársaságnak nem sokat használt, hanem ha már elkerülhetlen szükség, biztosíthatom barátom, hogy meglesz ez is, — a tejedek meg egyelőre csak kintatgatják egymást, hadd menjen elő jó példával a másik; — hanem majd elől megy a római pápa az ő áldásával s a többiek majd követik. — Ugy is kell; előbb menjen az egyház, tartja a közmondás, Ecclesia praecedat!

Pajzán.

Helyi és vegyes hírek.

— A követválasztásra jogosultak névjegyzéke összeálltatott, s a központi választmány által felülvizsgáltatott. E névjegyzék jövő hétfő, vagyis febr. 8-tól kezdve 17-ig bezárólag közzemlére lesz kitéve. — Figyelmeztetjük olvasóinkat az erre vonatkozó s alább a hirdetési rovatban közölt első hirdetményre.

— Pólya Ferencz tanár ur, azon ígéretet tette a helybeli 48-as körnek, hogy néhány héten át, mindenkor pénteken és vasárnapon a délutáni órákban a kör helyiségében előadást fog tartani az új mértékek megismertetése czéljából. Ez előadások nemcsak a kör tagjai, hanem minden más polgár által is látogathatók.

— Lapunk mult számában közöltünk egy érdekes adalékot az adó-executio történelméhez, most elősmöröleg kell nyilvánosságra hoznunk, hogy özvegy Bajkai Balogh Sándorné ellen, a soha nem létezett föld után, hátralékban levő adótartozásért megindított végrehajtás egyelőre abban hagyatott.

— Turkevenben az ottani alkapitány f. hó 2-án három víg kedélyű, de nem rakoncátlanok legényt, kik a katonasorozáson beváltak, hajadon fővel, mezitláb a város ház padlásán levő egy négyeseg ölnyi börtönbe záratott. A szülők hozták nekik ruhát, de a basa nem adta oda a foglyoknak. Egy anya térden állva könyörgött: nem használta az sem. Estére aztán mind a három legény meg volt fagyva, meg volt halva.

Az alkapitányt csak egy barátja mentette meg a népboszutól. A vizsgálat megindított ellene.

— Nyílt számadás. A szentesi Casino-egylet folyó évi február hó 2-án tartott táncvizsgálat bevételével a felülfizetésekkel együtt 148 frt., — ebből levonva a kiadásokat összesen 93 frt. 31 kr. — marad 54 frt. 69 kr., mely tiszta jövedelem fele az egyleti könyvtár, fele pedig a helybeli szegények részére lesz fordítandó. Felülfizetők voltak: Erdődi Antal 2 frt. N. N. 2 frt. Kohn Móricz, Szalay Miklós, Nagy Áron, Nagy Károly, Mojszik Lajos, Pócs János, Juchó Ferencz, Czukor Adolfné, Jurenák Miklós, Germánus Dezső, Kiss Pál, Papp Ödön 1—1 frt. Paulics Károly és Seress Lajos urak 50—50 kr., összesen 17 frt. — A nemes keblű felülfizetők fogadják a jótékony czél iránt tanusított áldozat készülgéért a rendezőség legmélyebb köszönetét.

— A „Szentesi takarékpénztár” üzlet kimutatása 1875-ik év január havában. Tartozik: Mult évi készpénzmaradvány 20871 frt. 96 kr. Betétekből 25694 frt. 28 kr. Visszszám. más pénzintézetektől 36600 frt. Elhelyezés más pénzintézeteknél 15015 frt. 90 kr. Elzálogosított értékpapirokért 1200 frt. Betét kamattérítésből 12 frt. 50 kr. Előlegezési kamatokból 438 frt. 01 kr. Leszámítási kamatokból 2671 frt. 98 kr. Késedelmi kamatokból 11 frt. 34 kr. Előlegezési visszafizetésekkel 1460 frt. Leszámítási visszafizetésekkel 19226 frt. 28 kr. Könyvecske díjakból 14 frt. 70 kr. Kezelési díjakból 622 frt. 21 kr. Orzási díjakból 4 frt. 26 kr. Részvény átirat. díjakból 5 frt. Váltó igtatási díjakból 28 frt. 62 kr. Pénzbev. és beszedési díjakból 34 frt. 52 kr. Rendkívüli nyeresemény 100 frt. Állam illetékből 16 frt. 26 kr. Összesen 124027 frt. 82 kr. Követel: Előlegezésre (zálogokra) 6656 frt. Leszámítolásra (váltókra) 21027 frt. 60 kr. Betétek visszafizetéseire 20211 frt. 73 kr. Betétek után kifizetett kamatokra 1874. 801 frt. 67 kr. Betétek után kifizetett kamatokra 1875. 2 frt. 42 kr. Visszszám. más pénzintézeteknek 43928 frt. 79 kr. Visszszám. kamat és díjba más pénzintézeteknek 715 frt. 94 kr. Elhelyezett pénzek 9745 frt. 70 fr. Elzálogosított értékpapirok után kamatba 18 frt. Tiszti és szolgáló fizetésre 264 frt. 99 kr. Lakbérbe 250 frt. Folyó költségekre 36 frt. 15 kr. Tartozási egyenleg 20363 frt. 83 kr. Összesen 124027 frt. 82 kr. Szentes 1875. január hó 31.

Hönigh János, könyvezető.

— Mária Valeria főhercegnő nevelésével Rónay püspök bizott meg.

— Vettük az „Apollo” zenemű folyóirat negyedik évfolyamának első számát. Tartalma egy szép pályanyertes polka (Melanie-polka) Hoffer Károlytól, egy csárdás „Hova csikós olyan szaporán? Ki volt itt? és Volt nekem szeretőm?” legújabb felkapott népdalokból Tisza Aladár jeles csárdás szerzőnk által egyesítve, és egy Mazurka Nagy Bélától. Ezen három táncdarab közlésével úgy látszik a farsangi időnyre számított a szerkesztő, s hisszük, hogy e részben előfizetői ohajával találkozott. Van ezenkívül e füzetben egy igen érdekes nagyobb szabású salondarab, „Impromptu” a korán elhunyt nagy tehetségű Feigler Victoról, ki a nemzeti zenedében a zeneszerzés tanára volt, s ugyanattól egy dal: „Piros a te kendőd lobog is.” Ez utóbbi a mult évben a budai társas-kör egy estélyén már előadott s nagy tetszésben részesült. Végre a dalárdáknak is jutott egy darab Bognár Ignác „A szellőhöz” című, Vörösmarty szövegére írt férfinégyesében. A borítékon a többi között Kapi Gyula a zenetörténelmet (jelenleg Bach Sebestyén életét és működését) tárgyalja. — Ebből látszik, hogy a jelen füzet is teljesen megfelel azon magasb kívánalmaknak, melyeket ezen nálunk e nemben egyetlen közlönyhöz kötni az eddigiek után szokva vagyunk. — A jövő számokban Beliczaytól egy albumlapot, Dopplertől egy salon zeneszerzeményt, Allagától egy Talány-keringőt, Vachteltől Bihari, Csermák, Lavotta, Ruzsitska és más régi zeneszerzők műveinek átiratát, végre sok jó tánczenét, legújabb operák és operettékből kivonatokat, ábrándokat, ígér a szerkesztő, s hogy ígéretét beváltandja, arra nézve a zenemű folyóirat eddigi hason szellemben összeállított kötetei elég kezességét nyujtanak. — Jó lélekkel ajánlhatjuk tehát minden zenekedvelőnek ezen jó és olesó zenemű folyóiratot, mely sok oldalaságánál fogva csaknem minden zenészi igényre kiterjedt figyelmét, s műúrásaink németes irányával szemben kizárólagosan magyar szerkesztésért is dicéretet érdemel. Előfizethetni egész évre 6 frttal, félévre 3 frttal; Budapestben, a kiadóhivatalnál (vizváros, iskola utca 681.)

— Egy milanoi fiatal kereskedő ebédet egy társaságban. Mutogatja tárczáját, melyben 40 ezer frank van, barátainak. Ezen barátai, hogy megrémüljenek a fiatal urat, kilopják a tárczát zsebéből, s azon módon hazá küldik nevének. — A fiatal ur nem veszi észre semmit sem, ebéd után tova megy, látogatásokat tesz, s csak késő este veszi észre, hogy tárczája és pénze hiányzik. Rögtön fut a rendőrséghez, panaszt tesz. Elősmörölja a látogatásokat, a hol volt; miután gyanust is kellett mondania, megnevez két hölgyet, kik leginkább voltak azon helyzetben, hogy a tárczát elsikkasztatták. A két hölgy minde protestacio daczára, még éjjel elfogatik: a szegény fiatal ur futkos össze-vissza kétségbe esve, pénzt keresve, míg reggel lesz. — Mikor hazá megy: a feleségtől természetesen kikap az éjjeli kószálásért, s visszakapja a tárczát. Azon módon fut vele a rendőrséghez. A két hölgy ugyan szabadon bocsátatik azonnal, — s itt következik a rettenetes dolog. Az egyiknek férje van. Az kihívja párba a fiatal kereskedőt: mit keresett nevének, hogy gyanusíthatta azt? A másiknak nincs férje. Az meg pert indít ellene. S a legutolsó, a mi a legrosszabb: az egész dolog tudomására jön annak, a kinek nem kellene: a feleségnek.

A városi híresztelő könyvből, febr. 7.

Vass testvérek házában, a serkorcsma közben, egy két szobából, konyhából s kamarából álló lakás ápril hó végéig igen jutányosan — egészben, vagy részben — azonnal kiadandó.

Özv. Sarkady-Nagy József asztalosné III. tized 199. számú házában, külön fedél alatt két szoba, konyha, padlás és éléskamra haszonbérbe kiadó.

Bodor Albert 128. sz. IV. tiz. házában két külön lakás van kiadó.

Külső tehenesi ártérrel bíró gazdák csöszfogadásra meghivatnak ma d. u. 2 órára Kutas Bálint házához. Dancsó Bálint 2644. sz. háza eladó.

Czakó István kiséri háza eladó.

Vas Mihály 306. sz. házában külön lakás van kiadó.

Aszt. Balog Mihály házában egy bolt helyiség kiadó.

Füsti-Molnár Mária örökösai II. tiz. 17. sz. házuk eladó, vagy bérbe kiadó.

Özv. Balog Balázs né I. t. 222. sz. háza eladó.

Kutas Bálint tul a kurczai 5 hold földje dinnye alá kiadó.

Somodi Bálint 513. sz. II. t. alsóréti földje eladó.

Vinkovics György II. t. 198. sz. a lakos földje apró vetemény alá kiadó.

Jószai Gábor nagy nyomási I-ső oszt. földje vetéssel együtt kiadó.

Tibrik Ferencznek mentőgát mellett levő üres háztelke eladó.

Kis József felső honvédsori háztelke eladó.

Csáky Sándor örökösök 214. sz. III. tiz. házuk, fertői jár. ndóságuk eladó.

Kámvási-Tóth Jánosnak 422. sz. II. tiz. házában asztalos műhelynek való helyiség van kiadó.

Lakos Imre fertői 20 hold legelője haszonbérbe adandó.

Jankai János 293. sz. IV. háza eladó, 7 hold földje pedig haszonbérbe kiadó.

Barta Sándor bognármester várhat alatti 9 hold földje apró vetemény alá kiadó. 100. h. sz. I. tized.

A nagy újvárosi majorban feles kukoricza, vagy répa földet lehet haszonbérbe kivenni.

Nagy Bálint felsőréti 4 hold földje apró vetemény alá kiadó.

Szabics Ignácnak egy I-ső osztályú és egy részlet földje van eladó, vagy pénzért elcserélendő.

Sulcz Pál 14. számú háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

Kik szarvasmarhát akarnak a zöldhalmi pusztára hajtatni, jelentkezzenek Sárközi Jánosnál.

Nagy Ferencz 482. II. tiz. számú háza eladó.

Özv. Czirják Jánosné honvédsori háza eladó.

Öreg Oláh Ferencz IV. tiz. 223. sz. háza eladó.

Berényi Jánosné felsőréti két részlet földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó.

Bornstein József házában egy bolt helyiség haszonbérbe kiadandó. II. tiz. 1. sz.

Gracsó József 108. sz. a. IV. tiz. áruba bocsájta első osztályú földjét.

Aradi Péter 449. III. t. számú házában egy pej esődör csikó van bitangásban.

Szedes Imrénének egy első oszt. földje eladó.

Keresztes-Nagy Péter 232. sz. I. tiz. háza haszonbérbe kiadó.

Özv. Novák Józsefné örökösöknek, a posta mellett levő házuk eladó.

Csonti Sándor II. tiz. 160. sz. háza kedvező feltétel mellett eladó.

Szalai József ref. tanító háza haszonbérbe kiadó.

III. jkv./5. szám.

Hirdetmény.

A szentesi követ-választó-kerület központi választmánya részéről ezennel közhírré tétetik: hogy a választásra jogosultak ideiglenes névjegyzékét, az annak összeállításával megbízott összesen küldöttéget betérjesztette, és hogy a betérjesztett névjegyzék, az 1874. évi XXXIII. t. cz. 41. §-ához képest, a központi választmálynak f. évi február hó 3-ik és 4-ik napjain tartott ülésében megvizsgáltatott.

Minek folytán tudomására hozatik a választó községnek, hogy az ekkép összeállított ideiglenes névjegyzék, Szentes város tanácsmehében, a f. év febr. 8-tól 17-ig bezárólag, közzemlére lesz kitéve, mely idő alatt a névjegyzék és beadandó felszólalásokat délelőtt 8-tól 12 óráig mindenki megtekintheti, délután 2—6 óráig leléshatja, — miről oly hozzá adással értesítetik a község, hogy a névjegyzék ellen, az 1874. évi XXXIII. t. cz. 44. §-ának rendelkezéséhez képest, bárki is, — egy saját személyt illetőleg: valamint a névjegyzékben történt bármely jogtalan felvétel, vagy kihagyás miatt, — felszólalhat. — A felszólalások beadására határidőül a f. évi február hó 8-tól 17-ig bezárólag eső 10 nap; — a felszólalásokra teendő észrevételek beadására pedig, az idézett törvény 45. §-ához képest, határidőül, e hó 8-tól 27-ig bezárólag eső 20 nap tűzött ki.

Végre figyelmeztetnek az érdekelt felek, hogy a felszólalások és azokra tett észrevételek, a szentesi választó-kerület központi választmányához czimezve és a szükséges okiratokkal felszerelve, belyegmentes beadványban, Szentes város polgármesteri hivatalánál, írásban nyujtandók be.

Kelt a szentesi követ-választó-kerület központi választmányának 1875. évi febr. hó 3-ik és 4-ik napján tartott üléséből.

Kristó-Nagy István, központi v. elnök.

H i r d e t m é n y .

Szentes város tanácsának f. é. 128. sz. tanácsai határozatánál fogva ezennel közhírré tétetik: miszerint eladatni rendelt 107 véka buza és 4³/₄ véka árpa — városi takarékgabona, a f. február hó 8-án, vagyis hétfőn délelőtt 10 órakor a kurczaparti magtárba, a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénz fizetés mellett árverés útján el fog adatni.

Miről az árverezni kívánók ezennel értesíttetnek

Kelt Szentesen 1875. év febr. 3-án.

G y ö r i J ó z s e f, tanácsnok.

H I R D E T M É N Y.

1-3

Mintán egyrészt az általam m. é. december hóban 500 és 100 darab

BÉCS VÁROS SORSJEGYEIBŐL

(Bécs város díj-kölcsona 1874-ik évről)

Álló társas csoportulatokon a nyújtott előnyök miatt oly számos volt a résztvétel, hogy legjobb akaratom mellett sem voltam képes valamennyi beérkezett jelentkezésnek eleget tenni és mivel másrészt folytonosan kérdések intézettek hozzám, vajjon lehetséges-e még egy csoportulatba lépni? Elhatároztam magam, ez által számos részről nyilatkozott ohajtásnak is eleget téve, csak a nagyobb nyeresémi reményre jogosító

100 darab Bécs város sorsjegyeiből álló társas csoportulatokat

alakítani.

A csoportulatok (társaságok) olyképp alakítatnak, hogy minden csoportulat 100 részletből áll és minden részletjegy birtokosa nem egy sorsjegyre, hanem a csoportulathoz tartozó összes 100 sorsjegyre, a befizetés tartama alatt történő 8 húzáson a csoportulat felosztása után minden részletjegyért egy darabot a csoportulathoz foglalt 100 sorsjegy közül kap. Jelentkezések a csoportulatokra f. é. január 15-től a következő feltételek alatt fogadtatnak el:

Egy részletjegy ára 125 o. é. frt.

melyre a jelentkezésnél 5 frt. fizetendő, a hátra lévő 120 összeg pedig, 1875. évi márcziustól kezdve 24 egymásután következő havi részletben 5 frtjával törlesztendő; **együtt azon előnyös intézkedés történt, hogy minden résztvevő a jelentkezés beérkezése után a részletjeggyel együtt 24 darab bérmentes, magyar posta-utalványt kap, melyek már egészen kiállítva és csupán a postahivatalnál 5 frt lefizetése mellett egy-egy részletjegyért átadatnak, miáltal a résztvevő minden kiadástól és gondtól megkíméltetik.** Minden 5 frt beküldésénél nyeresendő postai-vevény (Recepisse) nyugtául szolgál.

A fő-nyeremény a 4 évi húzások mindegyikénél 200 000 forint, vannak továbbá 50 000, 10 000, 5 à 1000 forintos stb. melléknyeremények.

Minden nyeremény, mely a befizetés tartama alatt történendő 8 húzáson a csoportulathoz foglalt sorsjegyekre esik, a 100 részletjegy birtokosai közt az újonnan megszerzendő sorsjegy árának levonása után osztatik szét.

A befizetés tartama alatt történendő 8 húzás következők:

1. 1875. április 1-jén,	3. 1875. október 1-jén,	5. 1876. április 1-jén,	7. 1876. október 1-jén,
2. " július 1-jén	4. 1876. január 2-án	6. " július 1-jén,	8. 1877. január 2-án.

Itt nincs szó oly egyes sorsjegy megszerzéséről, melynél a vevő a nagy nyeresémi reményért valamit fizet, hanem egy, a szászoros értelmében, legnagyobb bizosságot nyújtó értékpapírról, mintán e sorsjegyek játéktérve nemcsak hogy minden veszteséget lehetlenné tesz, hanem az által, hogy a legkisebb nyeremény már most 130 frtot tesz, és 200 frtig megy. A tőkét is kellően kamatozza. A mo. dittal. bebizonyítására csak megjegyzem, hogy a 100 frtos 1864-iki sorsjegyek ugyanazon játéktérvel már a 140 frtyi árt, a szintén 100 frtos hitel sorsjegyek már a 165 frtyi árt fölülmutlják.

Minden t. cz. résztvevő, ki több részletjegyet szándékozik venni, sziveskedjék kijelenteni, vajjon a részletjegyeket egy és ugyanazon csoportulathoz kívánja-e?

Mintán a képzett csoportulatok száma korlátolt és lehetséges, hogy a jelentkezési határidő nem sokára bezárva leend, felkéretnek a t. cz. résztvevők a jelentkezések minél előbbi beküldésért.

Jelentkezések kizárólag alólírotthoz Bécsbe intézendők.

Ferdinand F. Leitner cs. kir. udv. váltó-üzér,

Wien, Börseplatz 3. und Esslinggasse 1.

A világ legjobb bőrszirja a bőr fentartására és puhítására. Csizmak, löszerszámok és hajtőszijjak kenésére legalkalmatosabb

az orosz bőr-olaj

Ezen olaj mindenképpel aromája által tűnik ki, úgy hogy oly cipőkkel, melyeken ez alkalmaztatott, a salomban is meg lehet jelelni. Ezen olaj által a bőr a levegő, melegség és nedvesség behatásai ellen megóvatik; időnként czel bekenve, a bőr báronsímasággal bír, vízmentes és felette ruganyossá lesz. A lábizzadás nem hat többé kártékonyan a bőrre, puha és sima marad, és sokkal tovább tart. A bőrolaj alkalmazása után a bőr mindenkor fényesíthetetik s ezáltal szép, tartós fényt nyer.

1 üveg ára 60 kr., 1 frt. és 1 frt. 80 kr., valamint plémpalackokban 5 és 10 fontjával.

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis á vis „CAFÉ DAUM.”

Raktárak Magyarországon:

Pécsett Johann Ferdinand ur. cipő raktárában és Zomborban Adler Vilmos urnál.

3-12

Cs. k. kiz. szab. általános salon

Tükör-zsír-fény-máz

uri és hölgycipőkre, valamint löszerszámokra.

Az alólírottak sikerült **kítano cipőmázt** feltalálni, mi által a cipők fényesítése feleslegessé vált. Csupán esettel kell a mázt a használati utasítás szerint alkalmazni, és néhány perc múlva mély feketében fénylenek a cipők, mert a máz azonnal megszárad. A bőr ez által nem szenved, sőt puha és simává válik, nem törik és vízmentessé lesz, mi hasonló találmányoknál eddig nem fordult elő.

1 üveg ára 1, 2 és 3 frt, használati utasítással, s kapható az alólírt gyárirtárban.

Vízmentes bőrkenőcs csizmak és löszerszámok puhítására és ten-tartására, mely egyszerű mint kítinó patakenőcs és körömbetegségek gyógyítására használt szer legnagyobb használnak örend.

6 doboz 1 frt. 20 kr., 12 doboz 2 frt, kapható a gyári raktárban:

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis á vis „CAFÉ DAUM.”

Pénz kölcsön.

Alólírott értesitem a t. cz. gazdaközönséget, hogy a kiknek **nagyobb pénzkölcsönre** volna szükségük forduljanak hozzám, a leggyorsabban fogom közvetíttetni.

Földbirtokra 32 évi törlesztés mellett adatik kölcsön. — Száztól 92 frtig jóállás vállaltatik, tehát jóval feljebb állnak ezen bank záloglevelei, mint bármely hasonló intézetéi. Rendben álló telekkönyveknél a kölcsönt kérő 3-4 hét alatt felveheti a pénzt.

Tiszt-lettel:

Szánthó János.
Szentés 10. sz. a. I. tized.

Ház eladás.

Marosi Eszter és Nagy György I. tiz. 247. szám alatti házuk szabadkézből és tehermentesen, kedvező feltételek mellett eladó. Bővebben értekezhetni III. tiz. 153. sz. a. Bugyi Károly urnál és a helyszínen.

Egy öl fenyőhasáb tűzifa

házhöz szállítva 8 frtért alólírottaknál kapható.

Lázár és Sonnenfeld.

BODOR ALBERT

IV. t. 128. sz. házában 2 padolt szoba, konyha; ugyanott 1 szoba külön konyhára szt. György naptól kezdve kiadó, vagy pedig kedvező feltételek mellett örök áron eladó.

Hirdetmény.

A folyó 1875-ik évi február hóban, Szentésre érkezendő három ménlovas katoná részére megkívántató délebéd és kenyér adagok, — valamint ezekkel Szentésre érkezendő 4 ménló számára megkívántató zab, széna és alszalma, vállalkozó által leendő kiszolgáltatása iránt — e f. évi február 8-án délelőtt 9 óra-kor alólírt tanácsnok hivatalos helyiségében árlejtés fog tartatni; a mely ezikk-kel kiszolgáltatására vállalkozni óhajtók, a mondott napon, kitűzött időben megjelenésre meghívattak.

Tájékozás iránt tudtál adatik, hogy a ménlovak megérkezése napjától — e f. évi július 1-ig, körülbelül 4 1/2 hónap-ig fognak Szentésen állomásozni.
Szentés, 1875. febr. 3-án.

Remess János, tanácsnok.

Pénz kölcsön.

Alólírott tisztelettel tudósítom a n. é. gazdaközönséget, miszerint nálam (ki az intézet igazgatóságával egyenes összeköttetésben állok) 500 frt. legkisebb, úgy legnagyobb összegig kölcsönök, közz-titéseim által pontosan, s a lehető leggyorsabban eszközöltetnek. Az igazgatóságtól nyert s a kölcsön üzletre vonatkozó alapszabályok, nálam mindenkor a reggeli órákban megtekinthetők.

Szentés, január 30-án 1875.

Borovszky László,
bizt. felügyelő.

Dr. Handler Mór

4-12 orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker bizossítása mellett mindennem

titkos betegségeket

1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.:

magömléseket,

az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysát, különösen

a tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

2) **hugycsőfolyásokat** (még oly idülteteket is), a **nemzőrészek bujakóros fekélyeit** és **másodrendű bujakórt** minden alakjaiban és elcsufitásaiban,

3) **hugycsőszűküléseket,**

4) **fris és üdült nyákfolyásokat nőknél,** az ugynevezett **fehértfolysát,** és az onnan eredő

magtalanságot,

5) **bőrkiütéseket,**

6) **húgyhólyag betegségeit,** és mindennemű vizeles nehézségeket.

Lakik Pesten, belváros kigyó utca 2-ik sz. alatt, kigyó- és városház utca sarkán (Rottenbiller-téle házban) I-ső emelet, bemenet a lépcsőn.

Rendel naponkint: délelőtt 10 órá-tól 1-ig, délután 3 órá-tól 5-ig, ezte 7-től 8-ig.

Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.